

τίμα 2, ἀβγάτωμα. 3) Τὰ οἰκιακὰ σκεύη καὶ ἔπλα, τὰ ὅποια τρόπον τινὰ θεωροῦνται ὡς προσθήκη τῇ οἰκίᾳ Κύθν. Μύκ. κ. ἀ.: Ἀβγάτισι τοῦ σπιτιοῦ Κύθν. || σμ.

Τὸ σπῖτι καθὼς βρίσκεται μετὰ τὴν σιγήσει του, κατῶγει καὶ τὸ μαγειρεῖο μετὰ τὴν ἐβγάτισί του.

Μετ. Συνών. ἔφρεσι, μεσαρεά. 4) Αὐξήσεις, προσαύ-
ξησις κατ' ἑκτασιν πράγματός τινος Ἀθῆν. κ. ἀ.: Τὸ φό-
ρεμα εἶναι στενόν, θέλει ἀβγάτισι Ἀθῆν. κ. ἀ. Συνών.
ἀβγάτισμα 1.

ἀβγατισιά ἢ, Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

Παράλληλος σχηματισμός παρὰ τὸ ἀβγάτισι. Ἰδ.
Κλοντου Γλωσσ. Παρατηρ. 507 κέξ. ΓΧατζιδ. Ἀκαδ.
Ἀναγν. 2², 340.

Πλήμμυρα ποταμοῦ.

ἀβγατισιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. ὕβγατισιάρης Πελοπν.
(Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀβγάτισι.

Ὁ αὐξανόμενος, ὁ πληθυνόμενος, ἐπὶ τροφῶν: Ὑβγα-
τισιάρης. Συνών. ἀβγατερός, ἀβγατιζόμενος (δι' ὃ ἰδ.
ἀβγατίζω), ἀβγατιστερός, πληθερός.

ἀβγάτισμα τό, σύνθηθ. ἀβγάτ'σμα Ἡπ. (Ζαγόρ.)
κ. ἀ. ἀβγάτ'μα Θράκ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀβγατίζω. Τὸ ἀβγάτ'μα παρὰ τὸ ἀβγά-
τισμα ἐκ τοῦ ἀβγατῶ.

1) Ἡ προσαύξησις πράγματός τινος κατὰ ποσὸν ἢ
κατ' ἑκτασιν σύνθηθ.: Τὸ φουστάνι - τὸ φόρεμα θέλει ἀβγάτισμα
σύνθηθ. Συνών. ἀβγάτισι 4. β) Πρόσθετον τεμά-
χιον ὑφάσματος, διὰ τοῦ ὁποίου συμπληροῦται τὸ ἐλλείπον
ἐνδύματος ἢ ἐν γένει προσαυξάνεται τοῦτο Ἀθῆν.: Εἶναι
ὅλο ἀβγατίσματα τὸ φόρεμα. Συνών. ἀβγατίδι 1, ἀβγα-
τούδι. γ) Τὸ ἐκ προσαυξήσεως προερχόμενον, τὸ
πλεόνασμα πράγματός τινος Παξ.: Ἀντὰ εἶν' τ' ἀβγάτισμα ἀπὸ
τὰ λεφτά σου ποὺ τὰ δούλεψα. 2) Αὐξήσεις, ὑπερτίμησις
τῆς ἀξίας πράγματός τινος σύνθηθ.: Ἐκαμαν ἀβγάτ'μα τὰ
πράγματα (ὑπερετιμήθησαν) Θράκ. Συνών. ἀβγάτισι 2,
ἀβγάτωμα. 3) Παιδιά, καθ' ἣν οἱ παῖξται κύπτουν
ὅλοι καθ' ὠρισμένας ἀποστάσεις ἀπ' ἀλλήλων πλὴν ἐνός,
ὅστις ὑπερπηδᾷ κατὰ σειράν ὅλους, ὅταν δὲ φθάσῃ εἰς τὸ
τέλος, κύπτει καὶ αὐτὸς αὐξάνων οὕτω πρὸς τὸ τέρμα
τὸ μῆκος τῆς γραμμῆς, μετὰ τοῦτον δὲ ἀρχίζει νὰ πηδᾷ
ὁ πρῶτος τῆς σειρᾶς ἀνακύπτων καὶ οὕτω καθεξῆς (ἐν τῇ
σημασιολογικῇ ταύτῃ ἐξελίσσει δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἢ
ἐκ τοῦ ἀντιθέτου ἐλάττωσις τῆς γραμμῆς διὰ τῆς ἐκά-
στοτε ἀποχωρήσεως τοῦ πρώτου κύπτοντος) Ἡπ. (Ζαγόρ.)
Συνών. ἀβγατιστής 3, ἀβγατιστό (δι' ὃ ἰδ. ἀβγατι-
στός 1 γ), ἀβδελλίτσα 1, αὐξητή, βαρελλάκεια,
μακροπόταμος, σκαμνάκεια.

4) Αὐξήσεις, προσαύ-
ξησις κατ' ἑκτασιν πράγματός τινος Ἀθῆν. κ. ἀ.: Τὸ φό-
ρεμα εἶναι στενόν, θέλει ἀβγάτισι Ἀθῆν. κ. ἀ. Συνών.
ἀβγάτισμα 1.

1) Ἡ προσαύξησις πράγματός τινος κατὰ ποσὸν ἢ
κατ' ἑκτασιν σύνθηθ.: Τὸ φουστάνι - τὸ φόρεμα θέλει ἀβγάτισμα
σύνθηθ. Συνών. ἀβγάτισι 4. β) Πρόσθετον τεμά-
χιον ὑφάσματος, διὰ τοῦ ὁποίου συμπληροῦται τὸ ἐλλείπον
ἐνδύματος ἢ ἐν γένει προσαυξάνεται τοῦτο Ἀθῆν.: Εἶναι
ὅλο ἀβγατίσματα τὸ φόρεμα. Συνών. ἀβγατίδι 1, ἀβγα-
τούδι. γ) Τὸ ἐκ προσαυξήσεως προερχόμενον, τὸ
πλεόνασμα πράγματός τινος Παξ.: Ἀντὰ εἶν' τ' ἀβγάτισμα ἀπὸ
τὰ λεφτά σου ποὺ τὰ δούλεψα. 2) Αὐξήσεις, ὑπερτίμησις
τῆς ἀξίας πράγματός τινος σύνθηθ.: Ἐκαμαν ἀβγάτ'μα τὰ
πράγματα (ὑπερετιμήθησαν) Θράκ. Συνών. ἀβγάτισι 2,
ἀβγάτωμα. 3) Παιδιά, καθ' ἣν οἱ παῖξται κύπτουν
ὅλοι καθ' ὠρισμένας ἀποστάσεις ἀπ' ἀλλήλων πλὴν ἐνός,
ὅστις ὑπερπηδᾷ κατὰ σειράν ὅλους, ὅταν δὲ φθάσῃ εἰς τὸ
τέλος, κύπτει καὶ αὐτὸς αὐξάνων οὕτω πρὸς τὸ τέρμα
τὸ μῆκος τῆς γραμμῆς, μετὰ τοῦτον δὲ ἀρχίζει νὰ πηδᾷ
ὁ πρῶτος τῆς σειρᾶς ἀνακύπτων καὶ οὕτω καθεξῆς (ἐν τῇ
σημασιολογικῇ ταύτῃ ἐξελίσσει δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἢ
ἐκ τοῦ ἀντιθέτου ἐλάττωσις τῆς γραμμῆς διὰ τῆς ἐκά-
στοτε ἀποχωρήσεως τοῦ πρώτου κύπτοντος) Ἡπ. (Ζαγόρ.)
Συνών. ἀβγατιστής 3, ἀβγατιστό (δι' ὃ ἰδ. ἀβγατι-
στός 1 γ), ἀβδελλίτσα 1, αὐξητή, βαρελλάκεια,
μακροπόταμος, σκαμνάκεια.

4) Αὐξήσεις, προσαύ-
ξησις κατ' ἑκτασιν πράγματός τινος Ἀθῆν. κ. ἀ.: Τὸ φό-
ρεμα εἶναι στενόν, θέλει ἀβγάτισι Ἀθῆν. κ. ἀ. Συνών.
ἀβγάτισμα 1.

1) Ἡ προσαύξησις πράγματός τινος κατὰ ποσὸν ἢ
κατ' ἑκτασιν σύνθηθ.: Τὸ φουστάνι - τὸ φόρεμα θέλει ἀβγάτισμα
σύνθηθ. Συνών. ἀβγάτισι 4. β) Πρόσθετον τεμά-
χιον ὑφάσματος, διὰ τοῦ ὁποίου συμπληροῦται τὸ ἐλλείπον
ἐνδύματος ἢ ἐν γένει προσαυξάνεται τοῦτο Ἀθῆν.: Εἶναι
ὅλο ἀβγατίσματα τὸ φόρεμα. Συνών. ἀβγατίδι 1, ἀβγα-
τούδι. γ) Τὸ ἐκ προσαυξήσεως προερχόμενον, τὸ
πλεόνασμα πράγματός τινος Παξ.: Ἀντὰ εἶν' τ' ἀβγάτισμα ἀπὸ
τὰ λεφτά σου ποὺ τὰ δούλεψα. 2) Αὐξήσεις, ὑπερτίμησις
τῆς ἀξίας πράγματός τινος σύνθηθ.: Ἐκαμαν ἀβγάτ'μα τὰ
πράγματα (ὑπερετιμήθησαν) Θράκ. Συνών. ἀβγάτισι 2,
ἀβγάτωμα. 3) Παιδιά, καθ' ἣν οἱ παῖξται κύπτουν
ὅλοι καθ' ὠρισμένας ἀποστάσεις ἀπ' ἀλλήλων πλὴν ἐνός,
ὅστις ὑπερπηδᾷ κατὰ σειράν ὅλους, ὅταν δὲ φθάσῃ εἰς τὸ
τέλος, κύπτει καὶ αὐτὸς αὐξάνων οὕτω πρὸς τὸ τέρμα
τὸ μῆκος τῆς γραμμῆς, μετὰ τοῦτον δὲ ἀρχίζει νὰ πηδᾷ
ὁ πρῶτος τῆς σειρᾶς ἀνακύπτων καὶ οὕτω καθεξῆς (ἐν τῇ
σημασιολογικῇ ταύτῃ ἐξελίσσει δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἢ
ἐκ τοῦ ἀντιθέτου ἐλάττωσις τῆς γραμμῆς διὰ τῆς ἐκά-
στοτε ἀποχωρήσεως τοῦ πρώτου κύπτοντος) Ἡπ. (Ζαγόρ.)
Συνών. ἀβγατιστής 3, ἀβγατιστό (δι' ὃ ἰδ. ἀβγατι-
στός 1 γ), ἀβδελλίτσα 1, αὐξητή, βαρελλάκεια,
μακροπόταμος, σκαμνάκεια.

ἀβγατιστερός ἐπίθ. Κεφαλλ. ὕβγατιστερός Κυκλ.
(Θήρ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀβγατίζω διὰ τοῦ ἀντιπαρακειμένου
ἀβγατιστός, ὁ πβ., παρασχηματισθὲν διὰ τῆς παραγω-
γικῆς καταλ. -ερός.

Ὁ αὐξανόμενος, ὁ πληθυνόμενος, ἐπὶ τροφῶν ἐν γένει
πληθυνομένων κατὰ ποσότητα ἐν τῇ βράσει ἐνθ' ἄν.: Φιδὲς
ἀβγατιστερός Κεφαλλ. Σουσαμάκι ἀβγατιστερό αὐτόθ. Τὸ ρύζι

εἶναι τέλεια ὕβγατιστερό, μὰ ἡ μανέστρα εἶν' ἀβγάτιστη Θήρ.
Συνών. ἀβγατερός, ἀβγατιζόμενος (δι' ὃ ἰδ. ἀβγα-
τίζω), πληθερός, ἀντίθ. ἀβγάτιστος.

ἀβγατιστής ὁ, Εὐβ. (Χαλκ. κ. ἀ.) Ἡπ. (Ἀρτ. κ. ἀ.)
Μέγαρ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἀ. — Λεξ. Ἐλευθεροῦδ.
(λ. ἀβγατιστής) ἀβγατ'στής Σάμ. κ. ἀ. Θηλ. ἀβγατί-
στρα ΑΠαπαδιαμ. Χριστούγ. τεμπέλη 59.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀβγατίζω.

1) Παιδιά ἄλματος, καθ' ἣν οἱ παῖξται πηδοῦν ἀπὸ
τινος ἀφετηρίας τρία πηδήματα, νικητὴς δὲ κρίνεται ὁ
πηδήσας μακρότερον τῶν ἄλλων Σάμ. κ. ἀ. 2) Παι-
διά, ἢ αὐτὴ πρὸς τὴν ἀβγάτα 2, ἢν ἰδ. Εὐβ. (Χαλκ. κ. ἀ.)
Ἡπ. (Ἀρτ. κ. ἀ.) Μέγαρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἀ. 3) Παι-
διά, ἢ αὐτὴ πρὸς τὸ ἀβγάτισμα 3, ὁ ἰδ. Λεξ. Ἐλευθε-
ροῦδ. 4) Θηλ. ἀβγατίστρα, γυνή, ἣτις προσαυξάνει
τὸν στήμονα τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ, ὅταν τὸ νῆμα δὲν ἀρκῇ
ΑΠαπαδιαμ. ἐνθ' ἄν. Πβ. ἀβγατιστός.

1) Παιδιά ἄλματος, καθ' ἣν οἱ παῖξται πηδοῦν ἀπὸ
τινος ἀφετηρίας τρία πηδήματα, νικητὴς δὲ κρίνεται ὁ
πηδήσας μακρότερον τῶν ἄλλων Σάμ. κ. ἀ. 2) Παι-
διά, ἢ αὐτὴ πρὸς τὴν ἀβγάτα 2, ἢν ἰδ. Εὐβ. (Χαλκ. κ. ἀ.)
Ἡπ. (Ἀρτ. κ. ἀ.) Μέγαρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἀ. 3) Παι-
διά, ἢ αὐτὴ πρὸς τὸ ἀβγάτισμα 3, ὁ ἰδ. Λεξ. Ἐλευθε-
ροῦδ. 4) Θηλ. ἀβγατίστρα, γυνή, ἣτις προσαυξάνει
τὸν στήμονα τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ, ὅταν τὸ νῆμα δὲν ἀρκῇ
ΑΠαπαδιαμ. ἐνθ' ἄν. Πβ. ἀβγατιστός.

4) Θηλ. ἀβγατίστρα, γυνή, ἣτις προσαυξάνει
τὸν στήμονα τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ, ὅταν τὸ νῆμα δὲν ἀρκῇ
ΑΠαπαδιαμ. ἐνθ' ἄν. Πβ. ἀβγατιστός.

ἀβγατιστός ἐπίθ. σύνθηθ. ὕβγατιστός Σέριφ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀβγατίζω.

1) Ὁ προσηυξημένος κατ' ἑκτασιν διὰ τῆς προσθήκης
ἐτέρου τεμαχίου (ἐπὶ ἐνδυμάτων, ἐπίπλων κττ.) ἢ ἀπλῶς
ὁ ὑψημένος κατ' ἑκτασιν συνήθως τοπικὴν σύνθηθ.: Ἀβγα-
τιστό ροῦχο-φόρεμα κττ. Πελοπν. (Αἴγ. κ. ἀ.) Ἀβγατιστό
πειοὶ Πελοπν. (Πύλ.) Τάβλα ἀβγατιστὴ γὰ φκειάσιμο τρα-
πεζιοῦ Πελοπν. (Τριφυλ.) Πήδημα ἀβγατιστό (ἢ ἐν τῇ
παιδιᾷ ἀβγάτες (ἰδ. ἀβγάτα 2) ὑπὸ τῶν παικτῶν
ὑπερπήδησις τοῦ κύπτοντος συμπαίχτου ἐκ τριῶν ἀλλήλο-
διαδόχων ἀποστάσεων βαθμηδὸν αὐξανομένων) Ἀθῆν.
κ. ἀ. β) Οὐδ. τὸ ἀβγατιστό οὐσ. τὸ μακρὸν ξύλον, τὸ
ὁποῖον προστίθεται εἰς τὸ κύριον σῶμα τοῦ ἀρότρου διὰ
νὰ προσαρμολογῇ τοῦτο εἰς τὸν ζυγὸν Πελοπν. (Ἀρκαδ.):
Τ' ἀβγατιστό τοῦ ἀλετριοῦ. Συνών. σταβάρι. γ) Τὸ
ἀβγατιστό οὐσ. παιδιὰ, ἢ αὐτὴ μετὰ τὸ ἀβγάτισμα 3, ὁ ἰδ.
Πελοπν. (Λάστ.) δ) Θηλ. ἀβγατιστὴ οὐσ. παιδιὰ,
ἢ αὐτὴ μετὰ τὸ ἀβγάτα 2, ὁ ἰδ. Ἀθῆν. Ἡπ. Στερελλ.
(Λαμ.) κ. ἀ. 2) Ὁ ταχέως διανύων διάστημα ὁδοῦ
Σέριφ.: Πρὸ ὕβγατιστὴ εἶναι ἡ δεῖνα (βαδίζει ταχύτερον
τῶν ἄλλων).

1) Ὁ προσηυξημένος κατ' ἑκτασιν διὰ τῆς προσθήκης
ἐτέρου τεμαχίου (ἐπὶ ἐνδυμάτων, ἐπίπλων κττ.) ἢ ἀπλῶς
ὁ ὑψημένος κατ' ἑκτασιν συνήθως τοπικὴν σύνθηθ.: Ἀβγα-
τιστό ροῦχο-φόρεμα κττ. Πελοπν. (Αἴγ. κ. ἀ.) Ἀβγατιστό
πειοὶ Πελοπν. (Πύλ.) Τάβλα ἀβγατιστὴ γὰ φκειάσιμο τρα-
πεζιοῦ Πελοπν. (Τριφυλ.) Πήδημα ἀβγατιστό (ἢ ἐν τῇ
παιδιᾷ ἀβγάτες (ἰδ. ἀβγάτα 2) ὑπὸ τῶν παικτῶν
ὑπερπήδησις τοῦ κύπτοντος συμπαίχτου ἐκ τριῶν ἀλλήλο-
διαδόχων ἀποστάσεων βαθμηδὸν αὐξανομένων) Ἀθῆν.
κ. ἀ. β) Οὐδ. τὸ ἀβγατιστό οὐσ. τὸ μακρὸν ξύλον, τὸ
ὁποῖον προστίθεται εἰς τὸ κύριον σῶμα τοῦ ἀρότρου διὰ
νὰ προσαρμολογῇ τοῦτο εἰς τὸν ζυγὸν Πελοπν. (Ἀρκαδ.):
Τ' ἀβγατιστό τοῦ ἀλετριοῦ. Συνών. σταβάρι. γ) Τὸ
ἀβγατιστό οὐσ. παιδιὰ, ἢ αὐτὴ μετὰ τὸ ἀβγάτισμα 3, ὁ ἰδ.
Πελοπν. (Λάστ.) δ) Θηλ. ἀβγατιστὴ οὐσ. παιδιὰ,
ἢ αὐτὴ μετὰ τὸ ἀβγάτα 2, ὁ ἰδ. Ἀθῆν. Ἡπ. Στερελλ.
(Λαμ.) κ. ἀ. 2) Ὁ ταχέως διανύων διάστημα ὁδοῦ
Σέριφ.: Πρὸ ὕβγατιστὴ εἶναι ἡ δεῖνα (βαδίζει ταχύτερον
τῶν ἄλλων).

1) Ὁ προσηυξημένος κατ' ἑκτασιν διὰ τῆς προσθήκης
ἐτέρου τεμαχίου (ἐπὶ ἐνδυμάτων, ἐπίπλων κττ.) ἢ ἀπλῶς
ὁ ὑψημένος κατ' ἑκτασιν συνήθως τοπικὴν σύνθηθ.: Ἀβγα-
τιστό ροῦχο-φόρεμα κττ. Πελοπν. (Αἴγ. κ. ἀ.) Ἀβγατιστό
πειοὶ Πελοπν. (Πύλ.) Τάβλα ἀβγατιστὴ γὰ φκειάσιμο τρα-
πεζιοῦ Πελοπν. (Τριφυλ.) Πήδημα ἀβγατιστό (ἢ ἐν τῇ
παιδιᾷ ἀβγάτες (ἰδ. ἀβγάτα 2) ὑπὸ τῶν παικτῶν
ὑπερπήδησις τοῦ κύπτοντος συμπαίχτου ἐκ τριῶν ἀλλήλο-
διαδόχων ἀποστάσεων βαθμηδὸν αὐξανομένων) Ἀθῆν.
κ. ἀ. β) Οὐδ. τὸ ἀβγατιστό οὐσ. τὸ μακρὸν ξύλον, τὸ
ὁποῖον προστίθεται εἰς τὸ κύριον σῶμα τοῦ ἀρότρου διὰ
νὰ προσαρμολογῇ τοῦτο εἰς τὸν ζυγὸν Πελοπν. (Ἀρκαδ.):
Τ' ἀβγατιστό τοῦ ἀλετριοῦ. Συνών. σταβάρι. γ) Τὸ
ἀβγατιστό οὐσ. παιδιὰ, ἢ αὐτὴ μετὰ τὸ ἀβγάτισμα 3, ὁ ἰδ.
Πελοπν. (Λάστ.) δ) Θηλ. ἀβγατιστὴ οὐσ. παιδιὰ,
ἢ αὐτὴ μετὰ τὸ ἀβγάτα 2, ὁ ἰδ. Ἀθῆν. Ἡπ. Στερελλ.
(Λαμ.) κ. ἀ. 2) Ὁ ταχέως διανύων διάστημα ὁδοῦ
Σέριφ.: Πρὸ ὕβγατιστὴ εἶναι ἡ δεῖνα (βαδίζει ταχύτερον
τῶν ἄλλων).

2) Ὁ ταχέως διανύων διάστημα ὁδοῦ
Σέριφ.: Πρὸ ὕβγατιστὴ εἶναι ἡ δεῖνα (βαδίζει ταχύτερον
τῶν ἄλλων).

ἀβγάτιστος ἐπίθ. Θήρ. κ. ἀ.

Ἡ ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. ὕβγατίζω (ἰδ. ἀβγα-
τίζω) ἢ ἐκ τοῦ ἀβγατιστός ἀναβιβασθέντος τοῦ τόνου
καὶ νομισθέντος τοῦ ἀρκτικοῦ α ὡς στερητ. Πβ. ΓΧατζιδ.
ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 9 (1912/3) 50.

Ὁ μὴ πολλαπλασιαζόμενος, ἐπὶ τροφῶν μὴ αὐξανο-
μένων ἐν τῇ βράσει κατὰ ποσότητα: Μανέστρα ἀβγάτιστη.
Ρύζι ἀβγάτιστο. Ἀντίθ. ἀβγατερός, ἀβγατιστερός,
πληθερός.

ἀβγάτος ἐπίθ. Ἡπ. (Ἀρτ.) Πάρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.)
κ. ἀ.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἀβγάτος.

1) Ὁ πλήρης ψῶν, συνήθως ἐπὶ ἰχθύων κττ. Πάρ. κ. ἀ.:
Κάβουρας ἀβγάτος Πάρ. Ἡ σημ. ἤδη παρὰ Προδρόμ.
Κατὰ ἡγουμένων 3,153 (ἐκδ. Hesselting - Pernot σ. 55)
«καὶ κέφαλος τριπίθαμος ἀβγάτος ἐκ τὸ Ρήγιν». Συνών.
ἀβγωμένος (ἰδ. ἀβγώνω). 2) Ὁ ἔχων μεγάλους
ὄρχεις, συνήθως ἐπὶ ἀνθρώπου Ἡπ. (Ἀρτ.) Πελοπν.
(Καλάβρυτ.) κ. ἀ. Συνών. βαρβάτος. β) Μεταφ. ὁ